

Kære politikere, som går ind for DRUOs bevarelse, og som snart skal mødes med kulturministeren for at drøfte dette emne, I vil opleve, at kulturministeren er præpareret med DRs argumenter for en lukning. Disse argumenter bærer, så vidt som jeg har set dem refereret, præg af forældet tankegang; jeg tillader mig derfor at anføre nogle synspunkter, som i øvrigt mange, der har fulgt sagen, deler eller har været glade for at høre om.

Gennem 30-50 år har orkesterspillet udviklet sig fra 1900-tallets generelle, "romantiske" spillestil imod en specialisering. Værker fra barok og wienerklassik fordrer i dag en alternativ måde at spille på, som det tager tid at tilegne sig. Derfor spiller f. eks. Det kgl. Kapel ikke til Operaens barokforestillinger, det gør det specialiserede ensemble "Concerto Copenhagen". Der er internationalt og herhjemme begejstring for og tilfredshed med den nye spillestil af ældre musik; ingen (stort set) gider i dag høre ældre musik spillet på "traditionel, romantisk" maner, og den ældre musik er også i vid udstrækning fjernet fra symfoniorkestrenes programmer. Alle danske symfoniorkestre spiller i "traditionel" stil og gør det godt; interessen for f. eks. Mahler og Carl Nielsen har aldrig været større. Sporadiske tiltag med at lade en ekspert i ældre musik indstudere en enkelt produktion med et symfoniorkester er sjældent faldet heldigt ud. Der skal ændres strøg- og fraseringsstraditioner mm., en professionel og dygtig musiker må føle det, som hvis en ung arkitekt vil belære en erfaren og dygtig snedker om, hvordan man høvler et bræt.

Vi, der efter evne arbejder på at vække og fastholde interessen for klassisk musik, savner dog de let tilgængelige værker fra barok og wienerklassik på programmerne. Så det er som fra Himlen sendt, at DRUO som det eneste klassiske orkester i landet har brugt 15 år på at tilegne sig de færdigheder, som kræves i dag for at spille den ældre musik, og som endvidere har opnået et sammenspilsniveau, som gør orkestret i stand til at spille den så medrivende, at alle drages mod klassisk musik, jvf. den massive protest, der har rejst sig mod lukningsplanerne.

Radiosymfoniorkestret, som på sit felt er fremragende, vil med dirigenten Fabio Luisi angiveligt og forventeligt udvikle sig til at være verdensklasseorkester. Det vil vi alle være stolte af; men har vi ikke et DRUO, der stabilt og "nede på jorden" kan betjene alle de "nye" musikfans, mens Symfoniorkestret fejres på tournee til Fjernøsten og andre steder og fortjent hylides for store, romantiske opførelser i København, vil der være et gabende hul, højt mærkbart for os jævne musikformidlere.

Jamen, siger DR, vi udvider Symfoniorkestret med 6 musikere, så kan vi dele det i to orkestre, som samtidigt kan betjene "Udkantsdanmark" med hyppige besøg. Her fra Nordfalster, hvor dette skrives, og som er "Udkantsdanmark", skal der lyde et rungende NEJ TAK! En orkesterdeling kunne være relevant for 40 år siden, hvor det blot gjaldt om at få noderne spillet. 1/2 symfoniorkester vil blive besat med de musikere, der står for tur på tjenestelisten og ikke nødvendigvis er tæt sammenspillet med kollegerne. Sådan er man nødt til at gøre i operaorkestrene, der

er "repertoireorkestre", men i dag er vi fsv. kammeorkesterkoncerter bedre vant. Vi vil ikke nøjes med "udkantskoncerter", som næppe heller kan undgå at blive sekundære i forhold til de store Luisikoncerter. Der skal ikke hos os bombes tilbage til forrige århundrede, og i øvrigt er vi hernede godt betjent af et ungt besat og godt sammenspillet Sjællands Symfoniorkester, som 1/2 tilfældigt besat Radiosymfoniorkester ikke kan hamle op med. Sjællænderne og det skarpe og moderne DRUO, så har vi, hvad vi skal bruge og kan for Gud og hvermand præsentere en god og tidssvarende musikudøvelse. Og så skal vi nok tage turen til København eller Tokyo en gang imellem og glæde os over et storspillende Radiosymfoniorkester.

Endnu et hyppigt stillet spørgsmål: Var det ikke fråds eller dårlig disposition, at såvel RSO som DRUO indspillede Beethovens 9 symfonier i fjor? Næh, var det en bevidst planlægning, var den genial. RSO satte med den eminente, gamle dirigent Burgos et prægtigt monument over en svunden tids storladne Beethoventradition. Det var og er herligt at opleve, ligesom det er skønt at læse H. C. Andersen og at nyde en tur i luksus med Orientekspressen. DRUOs version med Adam Fischer er nutidens og den kommende tids måde at spille Beethoven på.

Nogle forstokkede bestyrelsespersoner sætter spørgsmålstegn ved, om DR overhovedet skal drive orkestre. Det skal DR naturligvis som alle andre radiofonier med kulturel forpligtelse. Men det skal ikke ske med en bestyrelse bestående af jurister, der musikalsk administrerer efter 1. udgave af Karnovs Lovsamling, eller er det Jyske Lov. De overvældende mange lyttere og koncertgængere tager ikke fejl, når de fornemmer, at DRUO er det, der er brug for, det, der imødekommer nutidens og fremtidens krav, og som har opnået sin eminente status gennem mange års kloge, musikalske og energiske arbejde med sans for, hvad nutidigt orkesterspil går ud på. Til opmuntring og forbillede ikke mindst for unge musikelever, der her får et indtryk af, hvordan en moderne musiker bør arbejde.